

## [Handelsministeren.]

uden om, at hvis bemyndigelsen anvendes, bliver der tale om en vis administration og ansættelse af nogle mennesker til at føre sagen ud i livet og finde mere generelle regler. Dette har forekommet mig — og jeg tror, jeg kan sige også min forgænger — mindre nødvendigt, når det drejer sig om så forholdsvis små beløb, som det trods alt gjorde. I sidste instans bliver det skatteyderne, der skal betale en sådan administration, og om det er de kommunale eller de statslige, gør jo ikke så stor en forskel.

Dernæst blev jeg spurgt, om jeg ville give en tolkning af § 18 i lovforslaget, hvori der står, at hvis det drejer sig om foranstaltninger af mere vidtrækkende betydning, skal de gennemføres ved lov. Det hænger sammen med, at denne lovgivning er — og, så vidt jeg kan skønne, nødvendigvis må være — en bemyndigelseslovgivning, som giver meget brede bemyndigelser, der i påkommende tilfælde kan bruges til — eller som handelsministeren i alt fald kan blive beskyldt for i påkommende tilfælde at ville bruge dertil — at gennemføre foranstaltninger, der ligger ganske uden for det, man havde tænkt på, da loven gennemførtes. Derfor er der indsat en sådan begrænsende bestemmelse, som siger, at hvis der dukker noget helt nyt op, noget, som man i dag ikke overvejer og tænker på, noget af vidtrækkende betydning, så er det handelsministerens pligt at anmode om at få en lov derom vedtaget. Derved begrænses som sagt handelsministerens bemyndigelse.

Det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på de nye regler i § 4, specielt reglerne om den mærkbare prisforskel, og spurgte, om det var en hensigtsmæssig måde at skabe en konkurrenceregulering på. Jeg må sige, at jeg forstår ikke helt det ærede medlem, eller måske misforstår jeg ham; men i mine øjne er det en ret vigtig bestemmelse og en bestemmelse, som jeg på forhånd kunne tænke mig at det ærede medlem ville være interesseret i. Gennem de foretagne undersøgelser vedrørende prisforholdene har vi konstateret, at der er områder, hvor der er en temmelig betydelig forskel mellem priser i udland og hjemland på samme vare eller på varer, der praktisk talt er de samme, og det må da være ganske rimeligt, at man i det mindste tænker på at

gennemføre — og vel også i en række tilfælde, sådan som det jo er sket i praksis, gennemfører — en mere fri bevillingsudstedelse, giver større bevillinger end før, for at sådanne prisforskelle kan bringes ud af verden. Det er et rimeligt hensyn at tage over for danske forbrugere.

Endvidere var det ærede medlem hr. Anker Lau inde på spørgsmålet om den begrænsning af vareforsyningsudvalgets beføjelser, som er foreslået i dette lovforslag. Det har været min opfattelse — men den opfattelse skyldes måske, at det i den forholdsvis korte tid, jeg har været med i praktisk politik, rent faktisk har været således — at vareforsyningsudvalget i de senere år praktisk talt udelukkende har taget meddelelser til efterretning; og da hele lovforslaget er bygget op på det princip, at man ville føre dets bestemmelser frem til den situation, vi har i dag, måtte det forekomme mig rimeligt at lovfæste det, der nu engang er praksis. Endvidere må jeg sige, at jeg er så meget teoretiker fra gamle dage, at det generede mig lidt at sammenblende den lovgivende og den administrative magt, og vi kan vel ikke komme uden om, at det sker igennem de eksisterende regler. Men jeg vil også gerne tilføje, at jeg ikke er mere dogmatiker, end at jeg vil sige: der er ingen spørgsmål, som ikke kan drøftes i udvalget, og jeg vil jo mene, at netop dette er et spørgsmål — så mange ordførere har gjort bemærkninger om det — som det ville være rimeligt at overveje grundigt i udvalget for at se, hvilket resultat der må siges at være det rimeligste.

Jeg blev spurgt om vor status over for OEEC. Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at vi for øjeblikket har en liberaliseringsprocent på omkring 86, og at vi har givet principiel tilslutning til 90 pct., således at der altså mangler 4 pct. Men det forholder sig også således, at vi har fået tilladelse til at have denne forskel, at de andre lande har accepteret, at vi ikke fuldt ud har opfyldt liberaliseringsbestemmelserne; det er sket med henvisning til vor noget specielle situation, idet vi i mindre grad end noget andet land er beskyttet med told. Danmarks eksport har jo mødt en hel del hindringer, fordi man rundt omkring har opretholdt hæmmende bestemmelser for vor landbrugseksport, og det har bevirket,